

og så derved sige, nå ja, så kan vi ikke gøre noget som helst.

Det sidste, jeg vil sige, er så også om familiesammenføringerne: Mener fru Lene Espersen det virkelig alvorligt, at det er et problem, at der hvert år er flere tusinde danske statsborgere, der gifter sig med udlændinge? Skal det være et problem, at der måske er 3.000-4.000 danske statsborgere, som har den frækhed at gifte sig med udlændinge, som de gerne vil bo sammen med i deres eget fædreland, nemlig Danmark. Er det et problem?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Først til hr. Kristian Thulesen Dahl: Nu er det måske ikke alle hr. Kristian Thulesen Dahls hjerneceller, der er helt spritnye, men det er sådan set ikke særlig lang tid siden, hr. Kristian Thulesen Dahl sidst stillede mig det spørgsmål, og svaret er ikke blevet anderledes.

Svaret er nemlig det, at Det Konservative Folkeparti ønsker forbeholdet afskaffet, og hr. Kristian Thulesen Dahl ved udmærket godt, at den konservative partiformand kort tid efter fik klarlagt og klargjort over for Ritzau præcis, hvilken sammenhæng tingene skulle ses i. Derfor synes jeg faktisk, at det er decideret frækt at komme op og stille det spørgsmål igen. Det er én gang for alle afklaret.

Så er der nogle spørgsmål omkring det her med Fort Europa. Det er jo fuldstændig korrekt, hvad hr. Knud Erik Hansen siger, at det er et helt andet spørgsmål, det drejer sig om. Tværtimod synes jeg faktisk, at det, der var diskussionen, hvis der er nogen, der erindrer tilbage til starten af 1990'erne, var den her frygt for, at det bare var det rige vestlige Europa, der ligesom skulle rotte sig sammen og lave nogle ting og ikke åbne op udefra.

Der synes jeg faktisk, at udvidelsen af EU med Øst- og Centraleuropa og de baltiske lande er et rigtig godt eksempel på, at man ikke er lukket, men at man tværtimod er meget åben og gør, hvad man kan for at få samlet Europa igen. Og det er jo i den sammenhæng, mine bemærkninger skulle ses.

Derfor tror jeg også, at den bedste måde, vi hjælper de øvrige lande på, tredje verdens lande – nu var der en lang snak om Loméforhandlingerne – bl.a. er ved at presse på i forhold til frihandelsbestrebelse, i forhold til at åbne vores markeder. Og selv om det, Udenrigsministerrådet for kort tid siden blev enige om ikke

var så godt som det, vi fra dansk side gerne havde set, var det trods alt et skridt i den rigtige retning om at åbne markederne. Så jeg kan altså ikke genkende det dér nærmest gidselbillede, der blev tegnet før på området.

Til fru Elisabeth Arnold: Min henvisning til byrdefordelingsdiskussionen gik på, at da – om jeg så må sige – bølgerne gik højt omkring Kosovo, var der blandt mange EU-lande en frustration, fordi der var nogle lande, der lukkede fuldstændig af, overhovedet ikke ville hjælpe de her midlertidige flygtninge. Der var andre lande, der påtog sig deres forpligtelser, og ved den lejlighed sagde daværende indenrigsminister Thorkild Simonsen: Hvor ville det have været pragtfuldt, hvis vi med Amsterdamtraktaten i hånden kunne være gået ned til vores kolleger og sagt: Hvorfor benytter vi ikke den artikel, der er om byrdefordeling, til at få fat på den her problemstilling fra starten af, så der ikke er nogle lande, der skal trække et tungt læs og andre, der bare sidder med hænderne i skødet?

Det ville have været godt, men det havde altså krævet, at det retslige forbehold ikke havde været eksisterende i Danmark, og det er klart det bedste.

Endelig til hr. Knud Erik Hansen omkring det med indflydelsen: Naturligvis skal Danmark bruge vores indflydelse, men vi skal selvfølgelig også være så varsomme, at der ikke bliver sået tvivl om, at forbeholdet bliver overholdt. Og i denne her sag er det meget, meget vanskeligt for Danmark, fordi de andre lande ved, at Danmark jo ikke sådan pr. automatik bare tilslutter sig hvad som helst. Vi vil gerne have indflydelse på tingene.

Jeg håber på, at man laver et fælles regelsæt til sidst på asylområdet – og det er jo ikke kun det ene direktiv, men det er den samlede pakke, som hr. Claus Larsen-Jensen også nævnte – jeg håber, at man får lavet nogle regler, som ser fornuftige og rimelige ud. Det vil helt klart være i alles interesse, at man gør det. Det er vel nok ærgerligt, at Danmark ikke sidder med ved bordet, så længe reglerne skal vedtages i enstemmighed. Det havde givet os ulige mere indflydelse på reglerne, hvis forbeholdet havde været afskaffet.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne spørge fru Lene Espersen, hvorfor hun ikke svarer fru Elisabeth Arnold på det spørgsmål om, hvor det giver problemer, at dan-